

Паёми мухтасар бо номи:

"Саволҳо дар бораи шароб"

Омодаи ниёзманд ба авфи Парвардигораш:

Ҳайсам ибни Муҳаммад Сарҳан

Устоди Донишқадаи Ал-Ҳаром дар Масҷиди Набавӣ - қаблан –

ва роҳбари Донишқадаи Суннат

mahadsunnah.com

Аллоҳ ӯро, падару модараш ва онҳоро, ки дар таҳияи ин китоб кӯмак кардаанд, бибахшад.

Тарҷумон:

ШАҲОБИДДИН СОЛИҲ

Нашри аввал

[Ҳуқуқи чоп ба ҳар мусалмон дастрас аст,
бидуни тағйир додани мазмуни рисола]

سلسلة «سؤال وجواب» (٥):

رسالة مختصرة بعنوان:
«سؤال في الخمر»

إعداد الفقير إلى عفو ربه:

هيثم بن محمد سرحان

المدرس بمعهد الحرم بالمسجد النبوي - سابقاً - والمُشرف على معهد السنة

mahadsunnah.com

غفر الله له ولوالديه ولن أعانه على إخراج هذا الكتاب

الترجم

شهاب الدين صالح الطاجيكي

الطبعة الأولى

[حقوق الطبع مُتاحة لكل مسلم بدون أي تغيير في المحتوى]

Савол:	Ҷавоб:
Хамр (шароб) чист?	Хамр он чизест, ки ақдро маст ва хира мекунад, хоҳ нӯшидани бошад ва хоҳ хӯрдани ва аз ангуру хурмо, ҷав, ҷуворимакка, гандум ва дигар чизҳо омода шуда бошад, Паёмбар ﷺ фармуд: "Ҳар масткунанда хамр аст" . Ривояти Муслим.
Чаро нӯшокии масткунанда шароб номида мешавад?	Чунин номида шуд, зеро он ақдро пинҳон мекунад, яъне: онро мепӯшонад. Мисле, ки рӯймоли зан мӯи ӯро мепӯшонад.
Оё шароб номҳои дигар дорад?	Шароб номҳои зиёде дорад, ки баъзеҳо онҳоро ҷамъ карда, ки зиёда аз сад ном расидаанд, аз ҷумла онро дар ин давра нӯшокиҳои рӯхонӣ меноманд.
Чаро онҳо онро ба дигар номаш ном мебаранд?	Онро ба ҷуз номаш дигар чиз меноманд, то онро тарғиб кунанд, то инкор нашавад ва ин бахше аз ҳалол донистани он аст. Паёмбар ﷺ мефармояд: "Дар миёни уммати ман мардуме пайдо мешаванд, ки онро ҳалол ме-донанд" , яъне ин қорҳоро бо баҳонае ҳалол мекунанд ва ин таъвили фосид аст, "ал-ҳира" яъне зиноро "ва ал-ҳарир" он матоъи машхур аст, ки он бар мардон ҳаром ва бар занон ҳалол аст "ва хамр ва маъозифро" яъне асбоби мусиқиро ҳалол мешуморанд. Ривояти Бухорӣ.

Савол:	Ҷавоб:
Кунияи хамр чист?	Хамр ба уммулхабоис (модари бадихо) ва уммулкабоир (модари гуноҳони ка-бира) куниягузорӣ шудааст. Ва дар ҳадис омадааст ки: "Шароб мо-дари палидиҳо аст ва ҳар кӣ онро бинӯшад, Аллоҳ намози чиҳил рӯзро аз ӯ қабул намекунад, агар бимирад дар ҳоле ки шароб дар батнаш аст, маргаш марги ҷоҳилият бошад". Риво-яти Насоӣ.
Чаро шароб ин кунияро дорад?	Онро Модари бадӣ номидаанд, зеро дар худ тамоми гуноҳоро дар бар ме-гирад, зеро бадихои диниву дунявиро ба ҳам меорад. Шароб калиди ҳар ба-дӣ ва роҳи ҳар мусибат аст.
Ҳукми нӯшидани машрубот чист?	Шароб яке аз бузургтарин гуноҳҳост ва маълум аст, ки гуноҳи бузург ҳар гу-ноҳест, ки Аллоҳ барои он гунаҳкораш-ро бо азоби хос таҳдид кардааст. Аз ҷумлаи ҳушдорҳое, ки дар мавриди шароб зикр шудааст, фармудаи ӯ аст: "Аллоҳ лаънат кард арақ, нӯшан-даи он, соқии он, фурӯшанда ва хари-дори он, фишордиҳандаи он, касе ки фишурдани онро барои худ ё ғайраш талаб мекунад, баранда ва қабулку-нандаашро". Баъзе муаллифони Сунан инро ривоят кардаанд.
Шахсе, ки арақ менӯшад, ҳукмаш чист?	Ҳукми нӯшандаи он лаънат аст, чунон ки дар ҳадиси дар боло зикршуда аст, лаънат аз раҳмат дур кардан аст. Он касест, ки гуноҳи бузург содир кунад ва ба он бефармонӣ кунад, ба қадри имоне, ки дар он аст, дӯшташ дошта

Савол:	Ҷавоб:
Оё шароб наҷис аст?	мешавад ва ба қадри нофармонӣ, ки дар он аст, бад дида мешавад. Ҳамчунин нӯшидани шароб сабаби иқоб дар дунё мешавад, пас Ҳоким бар ӯ аз рӯи ҷазо ва барои дигарон аз рӯи ибрат ҳад қоим мекунад. Ҳадди ақали он чиҳил тозиёна аст ва имом метавонад бо иҷтиҳоди ҳудаш бар он изофа кунад, Умар ҳаштод тозиёна зад ва саҳобаҳо онро қарор доданд. Бале наҷис аст ва ин ақидаи ҷумҳури уламо аст. Аллоҳ таъоло фармудааст: "Эй касоне ки имон овардаед! Ҳамон шароб, қимор, бутҳо ва тирҳои қуръа риҷс ва аз амали шайтон аст, пас аз онҳо дурӣ кунед, то растагор шавед". (Сураи Моида, ояти: 90). Ва маънои риҷс наҷис ва палид аст.
Оё машрубот аз маводи муҳаддир хатарноктар аст?	Бале, ин хатарноктар аст, зеро бисёриҳо дар бораи он ва фурӯши он безъитноӣ мекунанд ва азбаски он дастрас аст ва ба фурӯши он дар бисёр кишварҳо иҷозат аст, баръакси маводи муҳаддир. Мардум хоҳ мусалмон ва хоҳ ғайри мусалмон, шарри онро медонанд ва кишварҳо барои пешгирӣ аз он ва муҷозоти он қонунҳои саҳт муқаррар мекунанд.
Оё барои даст кашидан аз нӯшокиҳои спиритӣ бо нӯшидани пиво ба ҷои шароб роҳе вуҷуд дорад?	Не, зеро ӯ эҳсос мекунад, ки бе он ҳис чизе менӯшад, ки ба пиво маззаи хосса медиҳад ва ӯро ба шаробнӯшӣ даъват мекунад.
Оё барои даст каши-	Кам-кам нӯшидани он дар даст каши-

Савол:	Ҷавоб:
дан аз машрубот кам-кам нӯшидан кӯмак мекунад?	дан аз машрубот кӯмак намекунад, зеро нафс ба он пайваста мемонад ва ин ҳам хилофи амали саҳобагон аст. Агар кам кардани нӯшидан роҳи дуруст мебуд, Паёмбар ﷺ онҳоро ба он ҳидоят мекард, баҳусус онҳоро, ки ҳамеша майзада буданд.
Шароб дар миёни мардум чӣ меандозад?	Дар миёни мардум душманию кина меандозад, Аллоҳ таъоло фармуд: "Ҳамоно шайтон меҳоҳад бо шаробу қимор дар миёни шумо адоват ва кина эҷод кунад" . (Сураи Моид, ояти: 91).
Шароб аз чӣ манъ мекунад?	Шароб аз зикри Аллоҳ азза ва ҷалла ва аз намоз манъ мекунад. Аллоҳ таъоло фармуд: "Ва шуморо аз ёди Аллоҳ ва аз намоз боз дорад" . (Сураи Моид, ояти: 91).
Шароб ба сӯи чӣ даъват мекунад?	Он ба зино даъват мекунад, зеро дар ҳадиси Насоӣ омадааст, ки марди ибодатгаре машрубот нӯшид, то маст шуд, сипас бо зан ҳамхоба шуд ва шахсеро кушт.
Паёмбар ﷺ ба чӣ ташбеҳ дод касеро, ки бо Аллоҳ азза ва ҷалла вохӯрдааст, дар ҳоле, ки ҳамеша машруботи спиртӣ менӯшид ва аз он тавба накардааст?	Паёмбар ﷺ ба ривояти Аҳмад фармуд: «Ҳар кас, ки Аллоҳро дар ҳолати майзада вохӯрад, ӯро ҳамчун бутпараст мулоқот мекунад» ва ин маънои онро надорад, ки ӯ ҳамеша дар дӯзах мемонад, чунки ӯ кофир нест, ин танҳо як таҳдид ва маломати саҳт аст, ҳамчунон ки ширк ва машрубот аз бисёр ҷиҳат шабоҳат доранд, аз ҷумла азоб дар охират ва қабул нашудани намоз.
Оё имон ва шароб дар як шахс якҷоя меша-	Паёмбар ﷺ фармуд: «Аз машрубот парҳез кунед, савганд ба Аллоҳ, имон

Савол:	Ҷавоб:
вад?	ва майл ба машрубот ба ҳам як ҷо намеояд, магар он ки яке аз онҳо соҳиби худро берун кунад». Ривояти Насоӣ.
Чанд нафар аз шароб лаънат шуданд?	Ҳадиси муаллифони Сунан гузашт, ба лафзи: "Аллоҳ лаънат кард арақ, нӯшандаи он, соқии он, фурӯшанда ва харидори он, фишордиҳандаи он, касе ки фишурдани онро барои худ ё ғайраш талаб мекунад, баранда ва қабулкунандаашро". Инҳо нух нафар шуданд. Дар ривояти Аҳмад омадааст: "Ҷибраил ба назди ман омад, пас гуфт: Эй Муҳаммад, ҳамоно Аллоҳ азза ва ҷалла лаънат кард шаробро ва фишурандаи онро ва ба касе ки фишурда шавад ва нӯшандаи онро ва баранда ва ба сӯи вай бурдашударо ва фурушанда ва харидори онро ва соқӣ ва талаби рехтани онро мекунад". Инҳо даҳ нафар шуданд.
Кадомаш беҳтар аст: девона ё майзада?	Шубҳае нест, ки девона узр дорад, зеро аз даст додани ақли ӯ ба ихтиёри ӯ нест, бар хилофи майзада, ки мас-тиаш ба ихтиёри ҳудаш аст ва ба ин далел уламо дар чанд масоил дар миёни онҳо фарқ мекунанд.
Оё бо майзада дӯстӣ кардан ҷоиз аст?	Ин ҷоиз нест, балки мусалмон амр шудааст, ки барои худ ёрони неке интихоб кунад, ки бо неқӣ ӯро кӯмак кунад. Аллоҳ таъоло фармуд: "Ва ба ёд ор рӯзеро, ки золим дасти худро мегазад, мегӯяд: Эй кош ки ман бо расули

Савол:	Ҷавоб:
Оё бо шахсе, ки арақ менӯшад, нишастан ҷоиз аст?	(Аллоҳ) роҳе интиҳоб мекардам. Эй вой бар ман, эй кош фалониро дӯст намегирифтам". (Сураи Фурқон, ояти: 27-28). Ва ғяндае гуфт: (Ба ман бигӯ: Бо кӣ дӯстӣ дорӣ, ман кӣ будани туро меғям). Ин ҷоиз нест, балки онро инкор кардан ва барои тарки он кӯмак кардан лозим аст. Аллоҳ таъоло фармуд: "Ва Аллоҳ дар Қуръон (ин ҳукм)-ро бар шумо нозил карда, ки чун шунидед оятҳои Аллоҳро инкор мекунанд ва онро масҳара мекунанд, бо онҳо нанишинед, то ба сухани дигаре бипардозанд (ва агар бо онҳо биншинед) дар ин сурат шумо ҳам монанди онҳо хоҳед буд". (Сураи Нисо, ояти: 140). Ҳамаи гуноҳҳои дигар бо ҳамин қиёс карда мешаванд.
Ҳукми касе, ки дар сари суфрае нишинад, ки шароб хӯрда мешавад, чист?	Ҳар кас, ки чунин кунад, гуноҳ карда аст, Расулulloҳ ﷺ фармуд: «Ҳар кас ба Аллоҳ ва рӯзи қиёмат имон дорад, набояд дар сари суфрае, ки шароб нӯшида мешавад, нишинад». Ривояти Аҳмад ва Тирмизӣ.
Чаро ҷоиз нест, ки бо ӯ нишам ё бо ӯ бошам, агар ба худ эъти- мод дошта бошам?	Тақя ба нафс ва таваккал ба худ як доми хатарнок аст, зеро имоми яққапарастон Иброҳим алайҳис салом гуфта аст: "Ва ман ва фарзандони маро аз парастии бутон дур гардон". (Сураи Иброҳим, ояти: 35). Ва ӯ касест, ки бутҳоро бо дасташ шикастааст! Иброҳими Таймӣ раҳимаҳulloҳ гуфт: "Баъд аз халили Аллоҳ Иброҳим кӣ аз бало дар амон аст?!". Инсон заиф аст, Аллоҳ

Савол:	Ҷавоб:
Аз онҳое, ки ба нӯшидани машрубот ташвиқ мекунанд, чӣ гуна халос мешавем?	таъоло фармуд: "Инсон заиф офарида шуда аст" . (Сураи Нисо, ояти: 28). Ҳар як мусалмони парҳезгор бояд бо иттиҳодияҳо ҳамкорӣ кунад ва ба василаи иртибот кӯшиш кунад, ки ҳукм ва зарари машруботро ба фард ва ҷомеа паҳн кунад.
Оё ман бояд дар бораи истеъмолкунандагон ва фурӯшандагони машрубот хабар диҳам?	Бале, вазифаи мусалмон аст, ки ба қадри имкон бадири тағйир диҳад ва ҳар ки онро пинҳон кунад ва хабар надиҳад, ба фармудаи Паёмбар ﷺ воқеъ шудааст: «Лаънати Аллоҳ бар касе, ки бидъаткореро ҷой диҳад» . Ривояти Муслим.
Оё падар, модар ва хешовандон низ бояд хабар диҳанд?	Бале, зеро хабар додан барояш беҳтар аст, то табобат гирад ва агар раҳо карда шавад, коре кунад, ки оқибати бад дорад.
Чаро майнӯшро ба ҳоли худ намегузорам ва ӯро тарк кунам, ки зоеъ шавад?	Мусалмон амр шудааст, ки он чиро барои худ дӯст медорад барои бародари мусалмони худ дӯст дорад, Паёмбар ﷺ фармуд: «Ҳеҷ як аз шумо имон намеоварад, то он чиро, ки барои худ дӯст медорад, барои бародараш дӯст надорад» . Ривояти Бухорӣ ва Муслим. Ҳамчунон мусалмон амр шудааст, ки амр ба маъруф ва наҳй аз мункар кунад, Аллоҳ таъоло фармудааст: "Шумо беҳтарин уммате ҳастед, ки барои мардум бароварда шудаед, амр ба маъруф мекунед ва наҳй аз мункар мекунед ва ба Аллоҳ имон доред" . (Сураи Оли Имрон, ояти: 110).
Оё ман бояд ба май-	Не, баракс, шумо бояд ӯро ба клини-

Савол:	Ҷавоб:
зада пул диҳам, то бихӯрад?	каи нашъамандӣ баред ё ӯро ба касе аз оилааш, ки ба ӯ маслиҳат медиҳад ё ба иттиҳодияҳо ва муассисаҳои махсус оид ба нигоҳубини нашъамандон ха- бар диҳед.
Бо шароби худ чӣ кор кунам?	Шумо бояд онро набуд кунед, ҳамчу- ноне ки саҳобагон карданд ва Паёмбар ﷺ аз онҳо розӣ шуданд. Аз Абӯсаъид رضي الله عنه ривоят аст, ки гуфт: Паёмбар ﷺ фармуд: "Аллоҳ таъоло шаробро ҳаром кардааст, пас ҳар касе, ки ин оят ба ӯ расида бошад, пас онро нанӯшад ва нафурӯшад" . Гуфт: Мардум он шароберо, ки доштанд, дар роҳи Мадина бурда рехтанд. Ривояти Муслим. Аз Анас رضي الله عنه ривоят аст, ки Абӯталҳа аз Расулulloҳ ﷺ дар бораи ятимоне, ки шароб мерос бурданд, пурсид ва фармуд: "Бипартоед" ва гуфт: Оё онро сирко накунам? Фармуд: Не . Инро баъзе аз муаллифони «Сунан» ривоят кардаанд.
Оё ин талафи моле нест, ки ба мо амр шуда буд, ки онро ҳифз кунем?	Бале, ин талафи мол аст, аммо он ҷоиз ва шаръӣ аст, зеро ғоида меорад ва зиёро дафъ мекунад.
Роҳҳои муҳимтарини пешгирии майзадагӣ кадомҳоянд?	Баъзе муҳимтарин роҳҳои пешгирии майзадагӣ: ○ Тавбаи холис , зеро ҳар кӣ аз рӯи ихлос тавба кунад, дар дунё ба тав- фиқи Аллоҳ ва дар охираш омурзиши ғуноҳонашро ба даст меорад. Аллоҳ

Савол:	Ҷавоб:
Метарсам, ки майро тарк карда наметавонам!	таъоло фармуд: "Эй касоне ки имон овардаед! Ба сӯи Аллоҳ тавба кунед, тавбаи холис, умед аст Парвардигоратон гуноҳонатонро аз шумо тоза кунад ва шуморо ба боғҳое, ки наҳрҳо зери дарахтони он ҷорӣ аст, ворид кунад". (Сураи Таҳрим, ояти: 8). ○ Аз дӯстони бад канорагирӣ кунед ва онҳоро бо дӯстони хубе иваз кунед, ки дар кори ҳақ кӯмак мекунад. ○ Дуъои Аллоҳ азза ва ҷалла дар парҳез кардан аз машрубот муваффақ гардонад ва устуворӣ дар дуъо, зеро Аллоҳ дуъои доимии ростгӯёнро иҷобат мекунад. ○ Хондани қиссаҳои саҳобагон ва ҷи гуна онҳо ба фармони Аллоҳ итоат карданд, вақте ки Аллоҳ шаробро бар онҳо ҳаром кард. Ва инчунин хондани қиссаҳои баъзе касоне аз пешиниён ва пасомадаҳо, ки аз нӯшидани шароб тавба карданд. ○ Муҳоҷират ва кӯчидан аз ҷойе, ки машрубот зиёд аст, агар дар он ҷо машруботро тарк карда натавонад. Шояд он чизе, ки барои тарк кардани нӯшокиҳои спиртӣ мӯсоидат мекунад, сафар ба ҳаҷ ё умра бошад. Аз Аллоҳ мадад талаб кун, натарс ва нотавон нашав ва аз сидқи дил дуъо кун, бо Аллоҳ азза ва ҷалла рост бош ва тавба кун ва ба ҳаром будани шароб дар ибтидои Ислом назар кун.

Савол:	Ҷавоб:
Чӣ тавр ман метавонам дар бораи дини Ислом бештар маълумот гирам?	Саҳобагон чӣ гуна дар ҳол фармони Аллоҳро риоя мекарданд, гарчанде ки баъзе аз онҳо ба он одат карда буданд. Ин танҳо бо қуввати имон, майли итоаткорӣ ва тавфиқи Аллоҳ азза ва ҷалла аст. Натарс, балки таваккал бар Аллоҳ кун, ки Аллоҳ дар корат ёриат кунад ва бидон, ки дин осон аст ва Аллоҳ он чиро, ки дӯст медорад ва аз он хушнуд аст, тӯро комёб гардонад. Шумо метавонед бо мо ба таври ройгон дар донишкадаи мо, Донишкадаи Суннат дар истиноди охири паём таҳсил кунед. Дар охир ба шумо ба фармудаи Паёмбар тавсия медиҳам, ки фармуданд: "Барои он чизе, ки ба ту нафъ мерасонад, кӯшиш кун ва аз Аллоҳ ёрӣ бихоҳ ва нотавон нашав".

Робитаҳо ба каналҳои Донишқадаи Суннат:

Робитаи Телеграм:

Робитаи Фесбук:

Вебсайти Донишқадаи
Суннат:

Робитаи Вотсап:

Робитаи Твитер (X):

Робитаи Инстаграм:

Робитаи зеркашӣ
китобҳо:

Канали Ютуб:

Ба фазлу ёрии Аллоҳ субҳонаҳу ва таъоло тарҷумаи ин рисола
бегоҳи рӯзи душанбе 4/8/1445 ҳиҷрӣ мувофиқи 14/2/2024 мелодӣ
ба поён расид. Аз Аллоҳ таъоло талаб мекунам, ки ин амалро дар
номаи ҳасанотам қарор диҳад ва ба он банда ва мусалмононро
манфиат расонад.

Бо қалами:
ШАҲОБИДДИН СОЛИҲ